CENSVRA
SACRÆ FACVLTATIS
THEOLOGIÆ
PARISIENSIS,

Lata in librum qui inſcribitur, ANTONII SANCTARELLI ex Societate Ieſu, Tractatus de Hæreſi, Schiſmate, Apoſtaſia, ſollicitatione in Sacramento Pœnitentiæ, & de poteſtate Summi Pontificis in his delictis puniendis.

AD SERENISSIMVM Principem MAVRITIVM *Cardinalem à Sabaudia.*

Romæ, apud Heredem Bartholomæi Zannetti, 1625.
Superiorum permiſſu.

A PARIS,
Par IOSEPH BOÜILLEROT, ruë de la Bucherie, à l'image ſaincte Barbe.
M. DC. XXVI.
AVEC PERMISSION.

Case
F
39
.326
1626 pau

48-1127

CENSVRA SACRÆ FACVLTATIS THEOLOGIÆ

Pariſienſis lata in librum qui inſcribitur, ANTONII SANCTARELLI ex Societate Ieſu, Tractatus de Hæreſi, Schiſmate, Apoſtaſia, ſollicitatione in Sacramento Pœnitentiæ, & de poteſtate Summi Pontificis in his delictis puniendis.

Ad Sereniſſimum Principem MAVRITIVM Cardinalem à Sabaudia.

Romæ, apud Heredem Bartholomæi Zannetti M.DC.XXV.
Superiorum permiſſu

SI quis *in nos, fines ſæculorum deueniſſe*, vt loquitur Gentium Apoſtolus, forte dubitet, poſtrema hæc tempora tantiſper expendat eáque cum prioribus componat, js facile deprehendet humani generis hoſtem in vtraq; politia & Eccleſiaſtica & Ciuili, nihil intentatũ reliquiſſe, quominus vtramq; non tam labefactare, quàm omnino peſſundare videretur. Eccleſiá Chriſti ſponſam quà ſtylo, quà ferro conficere conati ſunt impij illi qui

1. ad Corin. 10.

poſuerunt in cœlum os ſuum; politiam illam ciuilem alia via ſunt aggreſſi demẽtati homines: cum enim *poteſtatem ſæculi* non ſine cauſa gladium portare viderent, libris nefandis, quaſi per clanculares inſidias, è medio tollendam exiſtimarunt. Hos S. Iudas Epiſtolâ canonicâ non aliâ notâ nobis dignoſcendos proponit, quàm quia *dominationem contemnant & maieſtatem blaſphement*. Atque vtinam de ſolo contemptu & maledica oratione ageretur, quin malè feriati ſcriptores id genus, poteſtatis cuiuſdã in Eccleſia tẽporalis pretextu, Reges, arbitrio & nutu Eccleſiaſtico, leuiſſimis etiã de cauſis, ac planè ridiculis, de ſolio deturbandos; alioſque, vel annuos vel etiam diarios, ſi ita libuerit, ſubſtituendos contendunt. Quod cum in vniuerſæ ciuilis politiæ ac potiſſimum Gallicæ Monarchiæ, ſub Chriſtianiſſimo, Clementiſſimo & Iuſtiſſimo Rege noſtro

Ludouico perniciem, euerſionémque meditatum, confectumque videret Facultas Theologica Pariſienſis, vt Maiorũ veſtigijs inhærendo, ſuum erga pientiſſimum Regem noſtrum, iſtudque prę ſertim Chriſtianiſſimum Regnum, animum ſtudiumque declararet, bonorumque omnium votis ſatisfaceret, præ cœteris nuperum librum *Antonij Sanctarelli Ieſuitæ, de Hæreſi, Schiſmate, Apoſtaſia &c.* a quibuſdam ſelectis Doctoribus examinandum cenſuit, in congregatione generali extraordinaria decima ſexta Martij immediatè præcedentis habita. Sed quoniam multa in eo pertractantur, quæ ad rem quâ de potiſſimum agitur, minime ſpectarent, Duo duntaxat capita 30. & 31. Tractatus de Hæreſi excutienda ſelegit.

Itaque anno Domini 1626. die prima Aprilis poſt Miſſam de S. Spiritu habitis ſolemni more & vſitatis Comitijs

in Aula Collegij Sorbonæ, audita eſt relatio Magiſtrorum ab eadem Facultate ſelectorum, qui expoſuerunt in duobus illis capitibus iſtas propoſitiones contineri: *SVMMVM Pontificem poſſe pœnis temporalibus punire Reges & Principes, eoſque deponere, & ſuis Regnis priuare ob crimen hæreſis; eorumque ſubditos ab illorum obedientia liberare; Eamque ſemper in Eccleſia fuiſſe conſuetudinem*: Et propter alias etiam cauſas; vt, *pro delictis: ſi expedit: ſi Principes ſint negligentes: propter inſufficientiam & inutilitatem ſuarum perſonarum*. Item, *Pontificem jus & poteſtatem habere in ſpiritualia ſimul & omnia temporalia: Et in eo eſſe de jure diuino vtramque poteſtatem, ſpiritalem & temporalem: Credendum eſſe, Eccleſiæ ſummoque eius Paſtori conceſſam eſſe facultatem puniendi pœnis temporalibus* (PRINCIPES) *tranſgreſſores legum diuinarum & humanarum, præſertim ſi cri-*

men fuerit hæreſis. Dixerunt etiam eun-
dem Sanctarellum aſſerere *Apoſtolos fuiſ-
ſe ſubiectos Principibus ſæcularibus de fa-
cto, non de jure*, Quinetiam, *ſtatim atque
conſtituta eſt Pontificia Maieſtas, cœpiſſe
omnes Principes eſſe illi ſubiectos*. Deni-
que retulerunt eum explicare verba
Chriſti, *Quodcumque ligaueris ſuper ter-* Matth
ram &c. non tantùm de poteſtate ſpirita- 16.
li, ſed etiam de temporali, Ipſumque S. 2. ad
Paulo imponere, verba illius, detractà Corin
negatione, immutando, & multis au- 10.
ctoribus ab ipſo citatis. Alia etiã multa (Poteſ tatē) d dit no
ſimilia retulerunt, quæ ſibi videbantur bis Do minus
graui Facultatis animaduerſione & cen- in ædi
ſurâ digniſſima. Re itaque in delibera- cation & no
tionem a D. Decano adductâ, auditis in de ſtructi
omnium & ſingulorum Magiſtrorum nem.
maturis deliberationibus, FACVLTAS
improbauit & damnauit doctrinam his
propoſitionibus & horum capitum co-
rollarijs contentam, tanquam nouam,

falſam, erroneam, verbo Dei contrariã, Pontificiæ dignitati odium concilianté, ſchiſmati occaſionem præbentem, ſupremæ Regum auctoritati à Deo ſolo depēdenti, derogantem, Principum infidelium & hæreticorum conuerſionem impedientem, pacis publicæ perturbatiuam, Regnorum, Statuum, Rerumque publicarum euerſiuam, ſubditos ab obedientiâ & ſubiectione auocantem, & ad factiones, rebelliones, ſeditiones & Principum parricidia excitantem. Datum in Sorbonâ die & anno præfatis, & recognitum die 4. Aprilis 1626.

De mandato D. D. Decani & Magiſtrorum præfatæ facultatis ſacræ Theologiæ Pariſienſis.

Ph. BOVVOT.